

Lieve vrienden en familie,

Vrede op aarde!

“Die engelen hadden gemakkelijk zingen,”

Een gedachte die ons bekruipt als we om ons heen kijken in de wereld, die naast het conflict dat zich bij ons op de stoep afspeelt, nog geteisterd wordt door een heel aantal andere oorlogen. Minstens even gruwelijk en ontwrichtend en al veel langduriger. We gaan ze hier niet opsommen, maar wie het nieuws volgt is op de hoogte.

Was de wereld toen zoveel vrediger?

Wie de geschiedenis kent van het Romeinse rijk, dat de heerschappij voerde in de tijd dat de engelen hun lied aanhieven, weet van de gruwelijkheden waarmee zij volken onderwierpen en onderdrukten. In de hemelse sfeer die de engelen achter zich gelaten hadden, was die vrede misschien een realiteit. Hoewel ... we in de Bijbel lezen dat er in de hemelsferen van oudsher een strijd gaande is tussen de machten van de duisternis en het Koninkrijk van het Licht. De afspiegeling daarvan vinden we terug op aarde. Puur afgaand op het nieuws en de machteloosheid van aardse machthebbers om het kwaad eronder te krijgen of, de boze geest in de fles, zouden we alle hoop op vrede laten varen. In die hopeloosheid klinkt de boodschap van Kerst, de komst van de Vrededorst, ons als engelen-muziek in de oren. Of Hij daadwerkelijk vrede brengt, hangt er mede van af, of wij Hem de heerschappij in handen geven. Zomaar een gedachte om in deze tijd eens over na te denken.

Leven jullie met je hoofd in de wolken?

Nee we staan met beide voeten in de weerbarstige en droevige realiteit van een oorlog waarvan het eind nog niet in het zicht is en het verdriet, de angst en de puinhopen elke dag groter worden. En dat raakt ons meer dan we kunnen zeggen.

Het raakt ons dat er een deken van angst en verdriet over dit land lijkt te liggen. Dat alle gezinnen zoons en vaders naar het front moeten laten gaan en dat

velen niet of niet ongeschonden terugkeren. Er is echter geen keus. Als zij niet in de verdediging gaan is er voor hen geen plaats meer op deze aarde waar zij in veiligheid kunnen leven en hun kinderen grootbrengen. We bidden...

Het raakt ons als we horen dat er dit jaar geen Kerst gevierd kan worden in Beit Sahour, Beit Jala en Bethlehem, vanouds christelijke dorpen op de Westbank. Alleen binnenshuis en in kerken, buiten geen versiering, niets van de uitbundige feestelijkheid die er gewoonlijk is. Er zijn ook geen toeristen en door de afsluiting van de gebieden zijn velen financieel in zwaar weer terecht gekomen. Zo wordt ons verteld door mensen met wie we de afgelopen vijf jaar een band hebben opgebouwd en die we bezoeken om afscheid te nemen.

Dappere gelovigen die proberen verschil te maken in de levens van hun volksgenoten die ziek of gehandicapt zijn. Tegen de verdrukking van twee kanten in, zo ervaren zij dat. En we bidden...

Het raakt ons als we lezen dat bij Shevet Achiem, moeders met kinderen uit Gaza moeten achterblijven in het familiehuis in Asdod en daar met de staf en de Koerdische families een x-aantal keer per dag in de schuilkelder moeten zitten omdat er raketten op Asdod afgeschoten worden. En we huilen mee, als we horen dat één moeder terwijl haar (enige) zoon (8) hier herstelt van een gecompliceerde ingreep, het nieuws krijgt dat alle drie haar dochters, die ze bij haar moeder in Gaza heeft achtergelaten met haar zijn omgekomen bij een bombardement. En we bidden...

Het raakt ons dat er afschuwelijke verhalen naar buiten zijn gekomen van de inval op 7 oktober, dat mensen op zo'n mensonwaardige manier aan hun einde moesten komen, dat er nog 135 gegijzelden onschuldig gevangen gehouden worden, wiens lot onzeker is en dat degenen die vrij kwamen, getraumatiseerd zijn. Voor families die nu maanden

leven tussen vrees en beven. En we kunnen niet anders dan bidden...

Toch zien we ook mooie dingen ontstaan, behulpzaamheid, saamhorigheid en eenheid die lang ver te zoeken was. En het raakt als gelovige Arabische en Joodse mensen uit het Noorden van het land vragen om gebed: "Dat de harten niet verhard zullen worden, want in deze tijden is de gemakkelijkste reactie om onze harten te sluiten en niet toe te laten dat de Heer tot ons spreekt over eenheid. Bid voor ons allemaal, het Lichaam van Christus, dat wij bereid zijn te leren hoe onze vijanden lief te hebben".

Afscheid

Jullie begrijpen dat afscheid nemen met gemengde gevoelens is. Wat zijn er een kostbare vriendschappen ontstaan met Nemmers, met mensen in de kerkelijke gemeentes waar we kwamen en veel anderen. Loslaten valt niet mee. Afgelopen zondag werden we omringd door een aantal van hen, en kregen we in Christ Church de zegen mee.

Aanstaande maandag vliegen we naar Nederland, worden opgewacht door een delegatie van onze kinderen en mogen dan de eerste weken wonen in het appartementje op het prachtige NEM terrein.

Wouter en Emmy Boor, onze opvolgers zijn in afwachting van hun Israëlische verblijfsvergunning en vertrekken waarschijnlijk medio januari naar het NEM huis in Jeruzalem.

Thuisfrontcommissie

Jaap en Jopie van Woerden (voorzitter)

woerd@kabelfoon.nl / 010-5916788

Greetje van Emmerik (secretaris)

Jaap van der Burg (penningmeester)

Marianne van Tielen

Janna van den Berg

Trudi Bouwmeester

We zijn hen enorm dankbaar dat wij vanaf dat moment in hun huis mogen wonen, tot er voor ons een huurwoning beschikbaar is. Vanaf 1 december hebben zij de coördinatie van het werk in Egypte en Jordanië al op zich genomen en in de komende weken zullen we ook de rest van de taken overdragen. We kunnen ons niet voorstellen dat we ooit helemaal los zullen komen van dit prachtige werk. Ze kunnen altijd vrijwilligers gebruiken, dus wie weet...

Voorlopig gaan wij eerst proberen weer ons plekje te vinden in Nederland. Ron heeft al klus afspraken gemaakt met een van onze schoonzons. We kijken met veel dankbaarheid terug en zien ook verwachtingsvol uit naar de toekomst.

In maart hopen we nog een laatste terugblik te schrijven en jullie bij te praten. En op zondagmorgen 24 maart is er een officieel afrondingsmoment tijdens de morgendienst in de Dorpskerk in Schipluiden. Nadere informatie volgt in het nieuwe jaar. SAVE THE DATE.

We willen hier ook onze dank uitspreken voor jullie meeleven, in het bijzonder sinds het uitbreken van de oorlog. Jullie ondersteuning in gebed en door berichten heeft ons goed gedaan.

Rest ons jullie een mooi en betekenisvol Kerstfeest toe te wensen en Gods zegen voor 2024.

Shalom, Salaam, Vrede zij met jullie,

Ron en Nelleke

kettelron@gmail.com / +31 6 31565841

vanketnelleke@gmail.com / +31 6 11276266

